

Mottó: „Adj pennámnak erőt,
úgy írhaszak, mint volt!”

Minek nevezzelek?

(Meditáció Szepezdi Dezső 3. könyvének megjelenése alkalmából)

Prológus: Ha repülők lennénk, akkor egyszerű lenne a dolgom: Rezső bácsi Te lennél az „ász”, pontosabban „az ászok ásza” a legnagyobb, legtöbb győzelmet elért „pilóta”. Hála Istennek, mi még nem repülünk, csak a híreket, az információkat repítjük. Mi híradók vagyunk. Ez nagyon jó, erre büszkék is lehetünk,

de akkor, minek nevezzelek Dezső bácsi?

Ki a délceg karpaszományos őrmestertől, egészen snájdig ezredesig vitted. Ki merné tagadni, hogy Te vagy a legsnájdigabb közöttünk. Hosszú életed során három hölgy szívét (*legálisan*) elcsavartad, „kezüket” meg is kaptad. Az illegálisokról meg „nulla quaestio fiat”, ahogy azt Kálmán királyunk monda vala ”quae non sunt, nulla quaestio fiat”. Akik nincsenek, (*azokról*) említés se tétessék! Tehát bátran állíthatom, hogy a Te, immár 95+ éves életed számunkra nyitott könyv, ez a mi etikai kódexünk. Ez így korrekt, de minek nevezhetnék? Az elhíresült kódexek, vagyis a Corvinák mintájára még se hívhatlak Szepez-diák-nak!

De lépünk tovább!

Aktív tiszti pályafutásod, 1974 után sem tétlenkedtél. Létrehoztad a nyugállományúakon belül a híradótagozatot, majd 1998-ban megalapítottad a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületet. Mikor ez is sínre került, tekinteted az Olyposzra szegezvén, a múzsák segítségével szépírói babérokat gyűjtöttél be. A mai nap bemutatásra kerülővel együtt 3, életrajzi ihletésű könyved jelent meg.

Gróf Zrínyi Miklós

Szepezdi Dezső hadnagy

Hoppá! Katona, „várépítő” költő. Ilyen személy már volt a magyar történelemben. Zrínyi Miklósnak hívták. Nem a kirohanós Zrínyi Miklós, hanem az ő unokája, aki *(többek között)* a Szigeti veszedelmet, az 1566 versszakos eposzt írta, Szigetvár ostromáról.

Dezső bácsi! Te vagy a mi „Legújabb Zrínyiászplusz”-unk. *(Azért legújabb, mert az „Új Zrínyiász” megnevezést, már Mikszáth Kálmán, a jó palóc 1898-ban lenyúlta.)*

Nézzük akkor az analógiát!

Zrínyi Miklós a Dráva partján felépítette a „Zrínyi újvárat”. Szepezdi Dezső meg Pesten a Duna mentén alapította meg a „Szepezdi újvárat” vagyis a híradótagozatot. A törökök elfoglalták, majd lerombolták Zrínyi erődítményét. Dezső bácsi híradótagozatát is sokat támadták, de beolvasztani soha nem tudták, soha nem sikeredett. Manapság már tagozatok egész sora virágzik, vagyis „tagozatról formát, emberségről példát mindenkinek te adtál”. *(Habár, ez nem Zrínyi, itt egy Balassi idézet lett elferdítve.)*

Új Zrínyivár

Stefánia palota

Mikor pedig az új szelek már megengedték, a zordon bástyák helyett egy új, a jelenkornak megfelelő „palotát” a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületet gründoltatok *(társaiddal együtt)* össze. Ez már **nem** egy vár, erős „Bástya elvtársakkal”, ez egy nyitott, egyesület önálló anyagi *(alapítványi)* háttérrel: civilek, fiatalok, bajtársak: „Együtt egymásért.” *(Egymáshoz szorított pajzsokkal: Scuta densant)* Ilyenje Zrínyi Miklósnak anno, nem volt.

Dezső bácsi! Ezekért hívhatunk „Legújabb Zrínyiászplusz”-nak?

A közéleti tevékenységed után nézzük az irodalmi munkásságodat!

Első nyomtatásban is megjelent műved az „**Életem emlékei**”, talán Zrínyi „Tábori kis tractá”-jához áll legközelebb. *(Ezen lelki rokonságot, nem a szövegszerűséget kell érteni.)* Második, „**A velünk élő múlt**” című alkotásod életrajzi vonatkozásai miatt Zrínyi „Vitéz hadnagy” regényének lehetne késői folytatása. A most megjelent „**Memento**” című könyvedet sajnos még nem olvastam, de holnap reggelre biztos megmondhatom, hogy a „Ne bántsd a magyart!”, vagy az „Az török áfium ellen való orvosság” címet adta volna rá Zrínyi Miklós. *(Hogy ez ugyan annak a műnek két címe? Igen, ezért javasoltam ezt.)* Ha tévedtem, mert ha a „**Memento**” *(rövid o-val)* latin szó, akkor jöhetne az „Obsidio Szigetiana” az 1651-ben Bécsben megjelent a barokk stílusú hősi eposz, melyet mi már csak a magyarul „Szigeti veszedelem” címen ismerünk. *(Ezt igazából Kazinczy Ferenc, az 1817-es kiadásban „Zrinyiász”-ként aposztrofálta.)*

Köszönjük meg az Úrnak, hogy Dezső bácsit közénk teremtette, és köszönjük neked, hogy példát mutatsz nekünk: életkorban, emberi és fizikai tartásban, meg a „csajozásban” is.

Epilógus: Miután mindent elmondottam, ami a szívemben volt és azt a pennám képes volt szavakba önteni, már csak egy nyitott kérdésem maradt: „**Mit adhatnék Néked?**”

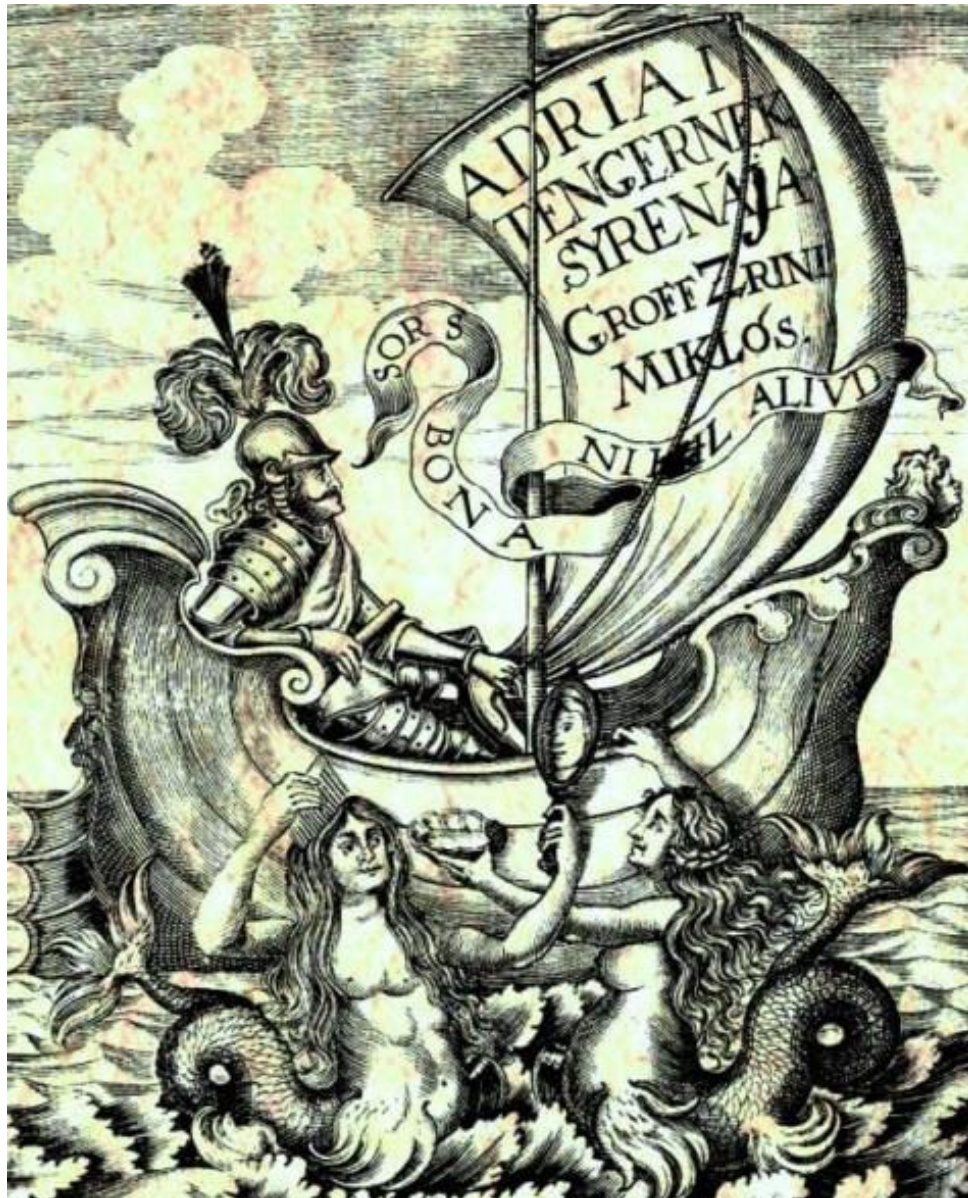
Itt is „példakép” Zrínyi Miklós életéből vennék példát. Mint közismert az Ő halálát, vadászat közben egy vaddisznó okozta volt. Minap olvastam a „neten”, hogy vad-disznók kószálnak a pesti utcán is. No, ennek a fele sem tréfa! Hoztam neked egy Zrínyi korabeli pisztoly replikát, hogy képes legyél megvédeni magad a „vaddisznóktól”.

Végezetül:

„Sors bona, nihil aliud” (*Jó sorsot, semmi mást.*)

Ahogy a római hadvezérek is köszöntötték egymást.

Budapest, 2015. január 23.

dHLF